

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

XIV. De Sacramento Extremae unctionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

data, aliquem absolvere attentarit, excommunicationis pœnam ipso facto subeat. Alias, in casibus, sanctæ Sedi Apostolicæ reservatis, occultis tamen dumtaxat, autoritate & decreto S. Tridentini Concilii, Nos & Vicarius Noster absolvemus, & dispensabimus.

Finaliter, confessionis frequentiam quod attinet, ea sub pari lege contineatur, qua Eucharistiæ; ac sub iisdem decretis, quæ continentur titulo præcedenti.

DECRETVM XIV.

De Sacramento Extremæ unctiōnis.

VNIVERSALI, Ecclesiæ, Apostolorum, & sanctorum Patrum, traditione, ex divi Iacobi Apostoli sententia, sacra Extrema unctio semper habita est Sacramentum vere ac proprie dictum, quo, migraturus ex hac vita, Oleo salutis, & fidei oratione, augetur robur contra hostes invisibiles.

Cujus Sacramenti vim & utilitatem, tam ad animæ salutem, quam ad corporis valetudinem, ex Catechismi Romani doctrina ut populo, & maxime ac semper ægro, Parochus ostendat & manifestet, monemus.

Pro reverentia Sacramenti, volumus, ut semper id, stola & superpelliceo indutus, administret, & non alius Sacerdos, quam Parochus, aut ab eo substitutus. Caveat is vero, ne, in eo ministrando, negligentiam ullam aut moræ culpam admittat; alioqui Nostra animadversioe punietur.

Quoad fieri potest, ægrotō, dum integris adhuc sensibus est, ministrat.

Et, sicut ministrare debet adultis, periculose ægrotantibus, propeque moribundis, senio confectis, etiam non ægrotis in diem morituris; ita è contrario, ministrare non debet pueris, rationis usu carentibus, mulieribus in partu laborantibus, ad bellum proficiscentibus, navigantibus, peregrinantibus, & mox ultimo supplicio afficiendis.

Sacramento ministrato, dum æger sensuum usum non amisit, studeat, eum brevibus, suavis & ardentibus verbis ad spem de divina misericordia concipiendam adhortari; ac, cum prope moribundus est, non desistat, in illius animæ commendatione, cum pietate, stas, religiosas, sanctasque preces recitare.

Si per errorem alio Oleo, quam quod infirmorum est, ad ægrotum unguendum usus fuerit, etiam si Chrisimatis aut Catechumenorum sit, ut errata emendet, Olei facti, quod proprie infirmorum est, readhibeat unctiōnem, ac Sacramenti formam iteret, monemus.

Ac, si contigerit, ægrum, dum sacro Oleo inungitur, extremum spiritum emittere, Parochus ungere desistat. &, si morbi vis de re-

pente illum oppressit, ita ut dubitetur, vivus an mortuus sit, hac conditione in unguendo utatur: *Si es vivus, per istam sanctam Unctiōnem &c.*

Eximatur quoque erronea illa, ac perniciofa imaginatio è mentibus fidelium, qua, se citius morituros, putant, si inungantur: ac, ne hac opinione, vel negligentia, Unctiōnis Sacramentum impediatur aut differatur, diligenti cura Pastores invigilent, &, spontanea visitatione infirmorum, malo huic obviare studeant. Medici etiam, post triduum infirmitatis, ab omni cura infirmorum abstineant, & non aliter ad medelam se intromittant, nisi constito, quod infirmi ad minus confessi & communicati fuerint.

DECRETVM XV.

De Sacramento Ordinis.

IN novo Testamento, post Christum Dominum, à Petro Sacerdotalis coepit ordo; ac, ipso & cæteris Apostolis, eadem ac pari privilegio honoratis, decedentibus, ministerium ipsum Episcoporum ac Sacerdotum, legitima interveniente consecratione, continuatum est perpetua successione; habita semper diligenti & accurata in ordinandorum ætatem, vitam, & mores, inquisitione.

Ac ne, quod absit & indecorum nimis est, sanctum Sacerdotium, ac ipsa sacra, irreverenter administrare invenirentur, qui ignorent se ipsos gubernare circa ordinandos ac eorum ingressum; sacris Conciliis & Canonibus, diligenti cura, plurima salubriter constituta sunt, quæ nos innovando subjecimus, ac stricte observanda esse præcipimus.

In collatione primæ Tonfuræ, initiandus edoceat ac fidem Episcopo faciat, se legitimo matrimonio natum, aut, ob natalium impedimentum, secum dispensatum; origine, domicilio decennali, vel alia quavis legitima ratione Diocesana; aut à suo Episcopo dimissum; sacri fluminis unda renatum; unctiōne Chrisimatis confirmatum, ac septennio majorem; insuper de vita & moribus, Parochi ac Magistri testimonio; sicut & de spe, se in Clericali Ordinis dignitate permanurum.

Post primam Tonfuram initiandus generaliter majori minorive Ordine, ad eundem non admittatur, quin, præter præscripta, fidem imprimis Episcopo faciat; de prima Tonfura, aut Ordine proxime suscepto; de habitu Clericali, secundum modum in Provincialibus ac Synodalibus decretis præscriptum, post Ordinem proximum à se continue gestato; de confessione & communione frequenti. Alias, Subdiaconatum aliumve sacrum Ordinem suscepturus, præter prædicta, fidem faciat, denunciationem de se, secundum normam & formam

Iacobi 5.
v. 14.

I ad Tim.
4

Trid. sess.
23. c. 4.
& 5.